

» Ἴξους βάλτε 'ς τὰ κλαδιά,
 ἢ κτυπᾶτε, κυνηγοί.
 Ἔχω μέσα 'ς τὴν καρδιά
 τὴν βαθύτερη πληγή.»

ΝΑΝΝΟΥΡΙΣΜΑ

Μετ. φθ. Weber : (Wiegenlied), B, 42. 33

Ναννά, κοιμήσου, γλυκὸ πουλάκι μου.
 Κοιμοῦντ' οἱ ἄνεμ' εἰς τὰ βουνά.
 Ὅσ' τὰ δυνώ σου μάτια ὁ ὕπνος κάθησε,
 καὶ μ' ἓνα φίλημα τὰ σφαλνᾶ.

Θενὰ κατέβουν τὰ χρυσᾶ ὄνειρα
 νὰ σὲ στηλώσουν μὲ τὰ πτερὰ,
 καὶ νὰ σὲ φέρουν 'ς ταῖς κρύαις βρύταις τους,
 καὶ 'ς τὰ λειβάδια τὰ δροσερά.

Νὰ διῆς τὰ λάφια πῶς τρέχουν γρήγορα,
 τ' ἄρνάκια εὐμορφα πῶς πηδοῦν,
 πῶς μουρμουρίζουν ν' ἀκοῦς τὰ ἔλατα,
 καὶ τ' ἀηδονάκια πῶς κελαῖδοῦν.

Θὰ σὲ πλαγιάσουν σὲ τριαντάφυλλα
καὶ σὲ μυρσίναις θὰ σὲ κυλοῦν.
Αἱ γλυκαῖς αὖραις θὰ παίζουν γύρω σου,
καὶ τὰ μαλλάκια σου θὰ φιλοῦν.

Καὶ 'ς τὰ λουλούδια ποῦ φέρν' ἡ ἄνοιξις
μὲ πεταλούδαις θενὰ πετᾶς,
μὲ τῇ δροσιᾷ τους θενὰ ποτίζεσαι,
'ς ταῖς εὐωδίαις τους θὰ βουτᾶς.

Καὶ μέσ' 'ς τὰ κρῖνα τὸ γλυκοφίλημα
ἐνὸς ἀγγέλου θὰ σὲ ξυπνᾷ.
Κοιμήσου τώρα. Ὁ ὕπνος τρέφει σε.
Κοιμοῦ, πουλί μου, ναννά, ναννά.

